

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1:50 лева

„ 6 „ 2:50 „

„ 1 година 5 „

За Странствъ:

за 6 мѣсеца 4 лева

„ 1 година 7:50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармонично на IV стр. 15 ст. за пръв пътъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на 1 стр. — съ особно споразумѣние.

Съдеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, неприсъдени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

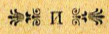
ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Марийка М. Господинова

Василъ Хр. Сахъзовъ

ВЪНЧАНИ.

гр. Сливенъ, 22 Августъ 1899 год.

— Умоляватъ се всички ония наши абонати, които не сж ни прѣдплатили спорѣдъ условието, а имъ се испраща „Република“ на довѣрие, да издѣлжватъ абонамента си въ непродължително врѣме, инѣкъ ще имъ спрѣмъ испращанieto на вѣстника.

Администрацията.

Скрѣбно извѣстие.

Съ съкрушено сърдце и неизразима скрѣбъ, извѣстяваме на роднини, приятели и познайници, че многообичний ни съпругъ, баща, синъ, братъ, зеть и шурей

Александръ Г. Каловъ,

слѣдъ деветъ мѣсечно болѣдуване прѣдаде Богу духъ вчера на 12 Септември въ 11½ часа слѣдъ пладнѣ.

Опѣлото му се извърши днесъ въ 3 часа послѣ пладнѣ въ църквата „Св. Никола“.

г. Сливенъ, 13 Септември 1899 г.

Отъ опечаленитѣ семейства:

Калови, Ив. Атанасови, М. Георгеви и Ст. Аврамови.

Сливенъ, 18 Септември 1899 г.

Отъ нѣколко врѣме насамъ нѣкои русофилски опозиционни вѣстници изтъкватъ вуждата отъ едно сливане на народната, цанковистеката и демократическата партии за задружна борба противъ сегашното неконституционно управление. Народняцитѣ

и цанковиститѣ сж твърдѣ съгласни за такова сливане, но демократитѣ се изказаха рѣзко противъ него почти чрезъ всичкитѣ си органи. Като мотиви за това отказване тѣ тургатъ прѣстѣпната и съсипателна дѣятелност на народната партия, която до вчера бѣше на власть, безпрограмността и отживѣлостта на цанковистеката партия, която по нищо опрѣдѣлено не се е изказала, и най-послѣ бждашето на демократическата партия, партия на народа, а не на двореца, партия имаща всички признаци и шансове да обхване въ скоро врѣме широки корени между масата. При всичкитѣ усилия на „Христо Ботѣвъ“, независимъ демократически вѣстникъ, главенъ пропагандаторъ на това русофилско сливане (или, ако щете, врѣменно опозиционно съединение), вижда се, че то нѣма да успѣе благодарение отказа на демократическата партия. И ний намираме, че демократитѣ иматъ право.

Всѣко сливане става съ взаимни отстъпки, парсата на които ще плаща народътъ. Въ случая, който ни занимава, сливането на демократитѣ съ двѣ безпрограмни партии ще се извърши въ най-голъмъ ущърбъ за самитѣ демократи, защото другитѣ нищо не губятъ, понеже нищо опрѣдѣлено не притежаватъ въ принципи и направление. Каква отстъпка ще направятъ цанковиститѣ? Да станатъ помалко руси, че повече българи. Ами народняцитѣ? По-малко да гешефтарекуватъ. Срѣщу тия двѣ отстъпки, демократитѣ ще трѣбва да се откажатъ отъ пословичната си честность, понеже ще трѣбва да закриватъ очи на гешефтитѣ, които ще се правятъ наоколо имъ отъ тѣхнитѣ съюзници; тѣ ще трѣбва да се откажатъ сжщо и отъ нѣкои напрѣдничави домогвания за хатѣра на консервативнитѣ и ретроградни идеи на другитѣ двѣ партии. Ще излѣзе една каша ни ракъ, ни риба. Ще потеглятъ слѣтитѣ на самъ, ще потеглятъ нататѣкъ, ще видятъ че работата не върви наредъ, па ще се сритатъ и всичко ще се свърши. Кярътъ отъ такова едно сливане ще бжде нѣколко гешефти за тозъ-онзи и позора за демократитѣ.

Ако между тия партии има нѣщо общо, то това общо ще излѣзе на лице и ще произведе дѣйствието си и безъ да има сливане, било чрезъ изкарване изъ вѣстницитѣ, било чрезъ вотирание въ събрание-

то, било по какъвто и да е начинъ. Не може ли, безъ партиитѣ да прѣкъсватъ своята самостоятелна дѣятелность, да цѣлятъ една и сжща точка, да се явятъ врѣменно солидарни въ едно и сжщо усилие, да се опълчатъ противъ една и сжща прѣчка, и това безъ всѣкакви унижителни компромиси, безъ всѣкакви отстъпки, кои по ще легнатъ скжпо върху плѣщитѣ на самия народъ?

Другъ е въпроса въ избирателната борба. Споредъ сжществуещата у насъ избирателна система, не врѣдъ една партия може и трѣбва да се ипати да работи отдѣлно. Когато се вижда, че нѣкъдѣ числото на партизанитѣ не е достатъчно да докара абсолютно болшинство, ще бжде най-голъма нетактичность, да се оставятъ тия гласове безъ полза и да не се даде възможность между разнитѣ други кандидати да прѣвдодѣе по-близкия по идеи кандидатъ. Между двѣ злини трѣбва да се избира по-малката. Такава практика е належаща за всички партии; чрезъ нея въ сжщность не се правятъ отстъпки въ истинската смисълъ на думата, тѣй като гласовѣтѣ дадени на едно мѣсто, ще бждатъ върнати на другъ, при едно искрено работене и вѣрно изчисляване на силитѣ. Това е, тѣй да се каже, само практична поправка на лошата избирателна система. Въ тая смисълъ едно врѣменно споразумѣние между партии съ близки програми е не само допустимо по и належаще прѣвъ всѣки изборъ.

Въ повдигнатия споръ за сливането между русофилскитѣ опозиционни вѣстници прави впечатление натѣрпепото явление на демократитѣ, да държатъ партията си чиста отъ елементи, които могатъ да я отклонятъ отъ демократическото ѣ направление и да я тикнатъ изъ съблазнителнитѣ пжтеки на дворцовитѣ благоволения. Хубаво е това, хубаво е тѣхното категорическо обѣщание да работятъ само чрезъ народа, като го възпитаватъ въ демократически конституционизъмъ, но въпросътъ е, до колко тѣ ще се удържатъ противъ едно случайно благоволение отъ страна на княза и доколко сетнѣ, при едно подобно дохождане на власть тѣ ще могатъ да се опазятъ отъ отстъпки къмъ двореца. Отъ друга страна, ако тѣ устоятъ докрай въ демократическото си направление, да работятъ само чрезъ наро-

